

ad 2.

Det vil ikke være forsvarligt at kræve Eengangsskat af den fulde Grundværdistigning, idet som bekendt Halvdelen af denne med visse Reguleringer i Forvejen er inddraget af det offentlige. Dersom man fastholder den nuværende Affattelse af Lovforslaget, vil der kunne opstaa Tilfælde, hvor den sammenlagte Eengangsskat og Grundværdistigningsskyld vilde beslaglægge mere end 100 pCt. af Grundværdistigningen.

En Skat, der kræver mere end 100 pCt. i Afgift af sit Objekt, bør formentlig være utænkelig, og en Ændring af Lovforslaget paa dette Punkt kan derfor ikke afvises. Vi vilde finde det rimeligt, at man ganske undtager Grundværdistigningen, idet denne skønnes i Forvejen at være tilstrækkelig haardt beskattet. Dersom det heromhandlede Forslag ikke gennemføres, vil man komme ud for den Urimelighed, at Ejendoms- og Grundskyldvurderingen pr. 1. Oktober 1945 anvendes som principielt Grundlag for en Formuebeskatning af Grunde, som er indkøbt af Bygherrer med Byggeri for Øje, men ikke bebygget. Saadanne Grundarealer er købt uden Tanke paa den foreslaaede Skat og i Regelen nogle Aar forud. Saafremt man nu lægger en Skat paa en fiktiv Værdistigning, vil en saadan Skat naturligvis vandre direkte over paa Lejerne i Form af forhøjet Husleje.

I Forbindelse med Bemærkningerne ad 1 og 2 vil det formentlig være rimeligt at berøre et Spørgsmaal, som nærmere henhører under Huslejelovgivningens Omraade. For saa vidt man ved Gennemførelse af Eengangsskat i den foreslaaede Skikkelse tvinger Byggeriets Folk til at optage Laan til Dækning af Eengangsskatten, bør der samtidig søges klar Hjælp for, at Renter og Afdrag paa saadanne Laan kan udlignes paa Lejerne ogsaa for de Ejendommers Vedkommende, hvor Lejekontrakterne ikke indeholder fornøden Hjælp til at udligne nye eller forøgede Skatter og Afgifter til det offentlige paa Lejerne. Det vil næppe være rimeligt, at Afgørelsen af, om saadan Udligning kan ske, skal afgøres ved en paa Forhaand tvivlsom Fortolkning af de forskellige Kontraktstyper eller skal være afhængig af, om Eengangsskatten betales i Afdrag til Staten, eller om der optages Laan, der derefter forrentes og afdrages.

ad 3.

Da Forslaget om Eengangsskat kun omfatter en meget lille Kreds af Medborgere, vil Pengerigeligheden i hele den øvrige Befolkning ikke paavirkes, og der vil stadig i denne Befolkning ligge Kapitaler, som anbringes uden alt for stor Hensyntagen til Forrentning. Der vil derfor ogsaa være Mulighed for de Skatteydere, der skal betale Eengangsskat, at foretage de i den Anledning nødvendige Ejendomssalg til gunstige Priser. Det vilde her føles lidt urimeligt, om de paagældende andre Befolkningsklasser baade skulde være fritaget for at betale Eengangsskat og tillige igennem Ejendomsudvalgets Indgriben faa Ejendomme overdraget til Favørpriser fra de Medborgere, som paa Grund af Eengangsskatten tvinges til at sælge deres Ejendom.

ad 4.

Bygherrens Indkomst er som Regel ikke likvid, men bestaar i opsamlede Afdrag paa Prioriteter i Nybygninger. En Betaling af Eengangsskatten vil i saadanne Tilfælde forudsætte Tinglysning af Pantebreve, men da de paagældende Ejendomme altid vil være prioriteret op til eller ud over den Grænse, der fastsættes i Lovgivningen om Begrænsning i Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom, vil man, dersom denne Lovgivning ikke lempes, forhindre de paagældende Bygherrer i at tilvejebringe de Midler, som disse eventuelt efter en Lovgivning om Eengangsskat er forpligtet til at tilvejebringe. En eventuel Inddragning af Nybyggeriet under Lovgivningen om Eengangsskat medfører derfor med bydende Nødvendighed Lempelser i Gælds begrænsningsloven.